

ligt at tage Hensyn til Mindretallet. Vil man tænke sig, at Forholdet imellem dem staar som 7 mod 5, kan det være meget vanskeligt at afgøre, hvilken Part der er mest berettiget til at faa den Præst, de særlig ønske. Jeg for min Del og Udvalgets Flertal i det hele taget har ikke noget imod, at det er blevet overladt til et Skøn af Ministeren, hvem der i saa Tilfælde bør foretrækkes; men man gaar selvfølgelig ud fra, at ellers vil det i Reglen blive saaledes, at der bliver taget Hensyn til Flertallet, og at Flertallets Kandidat bliver den, som bliver valgt til Præst.

Jeg har endnu kun et Ændringsforslag tilbage at omtale, det er Ændringsforslaget Nr. 55. Der er en hel Del Præsteembeder, ved hvis Besættelse Menighedsraadene ikke skulle have nogen Indflydelse paa Valget af Præsterne, det er navnlig Stiftsprovstembederne og nogle flere. Det kan jo være meget kedeligt, men Udvalgets Flertal har jo ikke ment at kunne forandre dette Forhold. Det har ment, at der ved Besættelsen af disse Embeder var særlige Hensyn at tage, som man ikke kunde forudsætte, at Menighederne de paagældende Steder tilbørlig kunde varetage, og derfor har man ment det forsvarligt at lade Lovforslagets Bestemmelse i denne Henseende blive staaende. Man har dog gjort en Undtagelse med Sognepræsteembedet i Storeheddinge. Det er nemlig ogsaa efter Lovforslaget opstillet mellem de Embeder, ved hvis Besættelse Menighederne ikke skulle medvirke. Der staar saaledes i Forslaget: „samt Sognepræsteembedet i Storeheddinge, saa længe Embedet som anden Stiftsprovst over Sjællands Stift er forbundet med samme.“ Det har Udvalgets Flertal dog ikke ment at kunne lade staa. Det er ikke saa længe siden, at den Ordning er bleven truffet, at der er blevet ansat en Stiftsprovst i Sognepræsteembedet i Storeheddinge. Udvalgets Flertal har ikke ment, at det var aldeles nødvendigt, at Stiftsprovsteembedet og Sognepræsteembedet i Storeheddinge skulde være uopløselig knyttede sammen, men det har ment, at Stiftsprovsten maaske ogsaa gerne kunde bo et andet Sted i Stiftet, og har derfor her villet give Menigheden samme Indflydelse paa Valget af Præsten, som Lovforslaget i øvrigt tilsigter.

Jeg har nu omtalt de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag og skal saa til sidst blot anbefale dem til Vedtagelse her i Tinget. Jeg skal saa ikke udtale mig om de af Mindretallet

stillede Ændringsforslag, før jeg har hørt Forslagsstillernes Motivering.

Borgbjerg: Inden jeg gaar over til at begrunde de Ændringsforslag, som ere stillede dels af det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) og mig og dels af os to sammen med det ærede Medlem for Veringe (H. Holm), vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til Udvalgets Flertals Betænkning og dets Ændringsforslag og til de Udtalelser, som nu ere fremsatte fra den ærede Ordfører. Jeg maa dog maaske begynde med en lignende Kritik af Udvalgets Arbejds metode som den, jeg fremsatte i forrige Uge i Anledning af en anden Sag. Jeg tror, det er ret heldigt og nødvendigt, at en saadan Kritik fremkommer her, thi det er ikke blot fra de Udvalg, hvori jeg har den Ære at sidde, men det er ogsaa fra Medlemmer af andre Udvalg, man hører Klager, der gaa i ganske samme Retning, og disse Klager samle sig alle i en Følelse af, at Udvalgets Arbejde dirigeres andetsteds fra, at Udvalget ikke er autonomt, ikke styrer sine egne Sager, men at der er Traade, som vi ikke kende, der stadig lede al Ting.

Jeg skal kun dvæle ved en saadan Smaating — men en Smaating, der alligevel er ret oplysende — at et æret Medlem her i Salen, der ikke er Medlem af Udvalget, nemlig det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), allerede i Efteraaret i sit Blad kunde skrive, at inden Jul vilde disse Kirkelove være oppe i Landstinget. Det slog nu ikke til, saaledes som jo heller ikke alt det slaar til, som det ærede Medlem skriver i sit Blad. Men alene dette, at man straks uden for Udvalget paa Forhaand bestemmer, hvor længe et Udvalg skal være om sit Arbejde, forekommer mig, at være et Vidnesbyrd om den Arbejds metode, der er blevet indført i denne Samling. Jeg skal heller ikke dvæle ved en saadan mindre Ting, men som dog ogsaa er ret betegnende, at Provinsens Venstre- presse kunde meddele denne Betænkning — det vil sige ikke som den forelaa den Dag, den blev afgiven, men som den forelaa nogle Dage i Forvejen — Dagen, før den blev officielt afgiven her i Tinget. Det forekommer mig ikke at være korrekt.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at der i Pressen er fremkommet Meddelelser om, at Udvalget havde vedtaget en ret vigtig Ændring til § 8, denne vigtige Paragraf, der handler om det Løfte, som de valgte Menighedsraadsmedlemmer skulle aflægge. Der blev ved Sagens 1ste